

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010328
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118010328.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanej B. A., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 17. júla 2018 odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. mája 2018, sp. zn. 2T/20/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovanej B. A. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. mája 2018, sp. zn. 2T/20/2018, bola obžalovaná B. A. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že hoci je ako matka detí P. L. X., nar. XXXX, A. X., nar. XXXX a L. A., nar. XXXX, v súlade s ustanovením § 62 a nasl. Zákona o rodine, a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/131/2014 zo dňa 01.12.2014, právoplatného dňa 04.02.2015, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/132/2014 zo dňa 01.12.2014, právoplatného dňa 17.12.2014 a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/138/2014 zo dňa 23.10.2014, právoplatného dňa 04.02.2015, povinná od 20.06.2014 vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred, na účet L. L. E., P. XX, K., v ktorom sú maloleté deti umiestnené z dôvodu nariadenej ústavnej starostlivosti, prispievať na výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na každé dieťa (27,32 € mesačne na jedno dieťa), na účet L. L.. E. neuhradila od mesiaca január 2017 doposiaľ, to jest do 15.06.2018 vrátane žiadnu sumu z predpísaného výživného, čím spôsobila dlh vo výške 1715,98,- €, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín Č. 3T/114/2016 zo dňa 17.11.2016, právoplatným dňa 11.01.2017 bola odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1,3 písmeno b) Trestného zákona.

Za tento trestný čin bola obžalovaná B. A. odsúdená podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 49 ods. 2 Tr.zák., § 36 písm. n/, § 37 písm. m/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadla odvolaním obžalovaná B. A. do výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania sama i prostredníctvom svojho obhajcu poukazovala na to, že nepopiera, že vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti si riadne neplní, na druhej strane však môže preukázať, že sa dlhodobo zaujíma o zamestnanie a ako poľahčujúcu okolnosť považuje to, že spolupracuje so všetkými zložkami orgánov činných v trestnom konaní. Na verejnom zasadnutí krajského súdu navyše poukazovala na to, že už skôr žiadala o poskytnutie časovej možnosti na zaplatenie aspoň časti výživného v priebehu nie dlhej doby s tým, že pokiaľ by odvolací súd neakceptoval takýto jej návrh, domáhala sa zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a aby jej vzhľadom k zásade primeranosti a k neprimeranej prísnosti uloženého trestu bol uložený iný ako nepodmienečný

trest odňatia slobody, a to i s poukazom na to, že počas prázdnin sú maloleté deti dočasne umiestnené u nej.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 14. júna 2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí vykonanom dňa 17. júla 2018 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovanou v odvolaní napadnutých výrokov o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovanej B. A. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovanej B. A. (nepoprela, že si v inkriminovanej dobe svoju vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti neplnila, poukázala však na to, že v priebehu kritického obdobia sa neúspešne uchádzala o zamestnanie), ale predovšetkým aj o výpoveď splnomocnenej zástupkyne L. L. E. v K. K. F. i o listinné dôkazy (najmä o rozsudky Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 30P/131/2014 zo dňa 1.12.2014, sp.zn. 30P/132/2014 zo dňa 1.12.2014 a sp.zn. 31P/138/2014 zo dňa 23.10.2014, ktorými bola nad maloletými deťmi P. L. X., A. X. a L. A. nariadená ústavná starostlivosť s tým, že všetky 3 maloleté deti boli umiestnené do L. E. na P. ul. č. XX v K. a obžalovanej ako ich matke bola uložená povinnosť prispievať na výživné pre každé z nich sumou vo výške 30% zo sumy životného minima vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na účet L. L. v K., a to vždy s účinnosťou od 20.6.2014), o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že obžalovaná B. A. spáchala skutok spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Okresný súd preto dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovanej, keďže boli jednoznačne vyvrátené vyššie uvedenými dôkazmi a pritom správne vyhodnotenými okresným súdom. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovanej B. A. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovanej uvedené v jej odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovanej B. A. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr.zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež presvedčivo a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovanej uvedené v jej odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jej obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovanej B. A. okresným súdom, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnomu posúdeniu konania obžalovanej B. A., s ktorými sa stotožnil.

X. zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu. K. odňatia slobody uložený obžalovanej podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 207 ods. X Tr. zák. (odňatie slobody na X rok až X rokov) vo výmere X rok, teda na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby ako trest nepodmienečný s poukazom aj na ustanovenie § 49 ods. X Tr.zák. (okresný súd odsudzoval obžalovanú za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia

trestným rozkazom Okresného súdu Trenčína zo dňa 18.11.2016, sp.zn. 3T/114/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.1.2017) je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, za nezistenia žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, ako aj pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovanej B. A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.